

פרשת יתרו – שליש

(כד) וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל הַתָּנוּ וַיַּעַשׂ כֹּל אֲשֶׁר אָמַר:
כד וְקָבִיל מֹשֶׁה, לְמִימַר
חֲמוּהִי; וְעַבַּד, כֹּל
דֹּאמֶר.

(כה) וַיִּבְחַר מֹשֶׁה אַנְשֵׁי-חַיִּל
מִכָּל-יִשְׂרָאֵל וַיָּתֵן אֹתָם
רָאשִׁים עַל-הָעָם שָׂרֵי
אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי
חֲמִשִּׁים וּשְׂרֵי עֶשְׂרֹת:
כה וּבַחַר מֹשֶׁה גְּבָרִין
דְּחִילָא מִכָּל יִשְׂרָאֵל,
וּמִנִּי יִתְהוֹזֵן רִישֵׁין עַל
עֲמָא רַבָּנִי אֲלָפֵי רַבָּנִי
מְאוֹתָא, רַבָּנִי חֲמִשִּׁין
וּרַבָּנִי עֶסְרִיתָא.

(כו) וַיִּשְׁפָּטוּ אֶת-הָעָם בְּכָל-עֵת
אֶת-הַדִּבָּר הַקָּשֶׁה יִבְיֹאוּן
אֶל-מֹשֶׁה וְכָל-הַדִּבָּר הַקָּטָן
יִשְׁפּוּטוּ הֵם:
כו וְדִינִין יֵת עֲמָא: יִבְיֹאוּן: מִיִּתִּין: יִשְׁפּוּטוּ הֵם:
עֵדֶן: יֵת פִּתְגָם קָשִׁי
מִיִּתֵן לֹות מֹשֶׁה, וְכָל
פִּתְגָם זְעִיר דִּינִין אֲנֹן.

רש"י < וַיִּשְׁפָּטוּ: וְדִינֹן יֵת עֲמָא: יִבְיֹאוּן: מִיִּתִּין: יִשְׁפּוּטוּ הֵם:
כְּמוֹ יִשְׁפָּטוּ וְכֵן לֹא תַעֲבֹרִי כְּמוֹ לֹא תַעֲבָרִי. וְתַרְגּוּמוֹ דִּינִין
אֲנֹן. מִקְרָאוֹת הָעֲלִיּוֹנִים הָיוּ לְשׁוֹן צְוִי לְכֹךְ מִתּוֹרָגְמִין וִידוֹנֹן
יִיתוֹן יְדוֹנֹן וּמִקְרָאוֹת הַלָּלוּ לְשׁוֹן עֲשִׂיהָ:

(כז) וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה אֶת-חֲתָנּוֹ
וַיֵּלֶךְ לוֹ אֶל-אֶרְצוֹ:
כז וְשִׁלַּח מֹשֶׁה, יֵת
חֲמוּהִי; וְאַזַּל לִיהָ,
לְאֶרְעִיהָ.

רש"י < וַיֵּלֶךְ לוֹ אֶל אֶרְצוֹ: לְגִיר בְּנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ: